

Pożegnanie Adama Pietrzaka

„Przemija bowiem postać tego świata” (1 Kor 7,31)

Z ogromnym żalem, w poczuciu wielkiej straty i osamotnienia, przekazujemy Państwu, w imieniu **Ecce Homo – Towarzystwa im. Ks. Franciszka Kardynała Macharskiego** wiadomość o śmierci Adama Pietrzaka, współzałożyciela Przymierza Rodzin. Pogrzeb odbył się dziś tj. **18 stycznia o godz. 10:30** w kościele św. Andrzeja Boboli przy ul. Rakowieckiej w Warszawie, po niej nastąpiło złożenie do grobu rodzinnego na Cmentarzu Południowym w Antoninowie o godz. 12:30.

Adam Pietrzak brał czynny udział w tworzeniu **Wspólnoty Pro Publico Bono** praktycznie od pierwszego momentu, gdy zaczął kształtować się ruch społeczny organizowany wokół Nagrody Pro Publico Bono, której pierwszym laureatem – ex aequo z Wyższą Szkołą Biznesu w Nowym Sączu - było Przymierze Rodzin. Pan Adam brał aktywny udział w pracach programu „Edukacja dla Rozwoju”, był członkiem Kolegium Wigierskiego, a w ostatnich dziesięciu latach angażował się w prace związane z tworzeniem „Karty Solidarności” – instytucji, która na fundamencie dziedzictwa św. Jana Pawła II wspiera rozwój polskiej pracy organicznej. Jako członek – założyciel Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie uczestniczył w tworzeniu kultury pamięci pro publico bono. W przestrzeni działalności religijnej Wspólnoty Pro Publico Bono angażował się w działania zmierzające do upowszechniania kultu świętości Jana Pawła II i propagowaniu Jego nauczania. Był współzałożycielem Ecce Homo – Towarzystwa im. ks. Franciszka Kardynała Macharskiego i uczestniczył w inicjatywach Fundacji Christiani, związanych z organizowaniem współpracy katolików z Polski i Litwy na rzecz upowszechniania Orędzia o Bożym Miłosierdziu („Cracovia – Vilna; Pons Misericordiae Dei”).

Jakkolwiek brak Jego osoby w naszej Wspólnocie uświadamia nam o przemijaniu doczesnego życia i twórczości człowieka, to w przeświadczeniu naszej wiary i danej nam od Jezusa Chrystusa obietnicy nieśmiertelności, chcemy w naszej pracy na rzecz kultury pro publico bono kierować się radami i mądrością Pana Adama. Będziemy starać się, aby dziedzictwo Jego pracy organicznej inspirowało kolejne pokolenia Polaków do wiernej służby Kościołowi, narodowi i „sprawie człowieka” w naszej Ojczyźnie.

W takim duchu chcemy podzielić się z Państwem świadectwem naszego Kolegi, Tomasza Drażniowskiego, którego wspomnienie o Panu Adamie, wyraża najgłębsze przekonania członków Towarzystwa Ecce Homo o potrzebie kontynuacji Jego dzieła i twórczej interpretacji Jego dziedzictwa. Wraz z deklaracją zachowania pamięci o Zmarłym, obietnicą

modlitwy o pokój Jego duszy, dziękujemy Panu Dziejów, że dane było nam zaznać mądrości i doświadczyć przyjazni Adama Pietrzaka.

Wspomnienie o Panu Adamie

„Drogi Panie! Wolałbym mówić o tym jak świadomie budować szczęśliwą rodzinę” – taka była odpowiedź Pana Adama Pietrzaka, gdy w lutym 2014 roku zaproponowaliśmy Mu wraz z członkami grupy formacyjnej Ecce Homo, która spotykała się w Sanktuarium św. Brata Alberta pod duchową opieką ks. kard. Franciszka Macharskiego, by podzielił się świadectwem tego, czym jest rodzina we współczesnym świecie. Z rzeczonyj grupy wyrosło później Ecce Homo - Towarzystwo im. Ks. Franciszka Kardynała Macharskiego, które współtworzył Pan Adam Pietrzak.

Nie mam wątpliwości co do tego, że Pan Adam opowiedział nam o tym, jak budować szczęśliwą rodzinę nie tylko podczas tamtego spotkania w Krakowie, lecz przede wszystkim świadectwem całego swojego życia.

Dla mnie, wówczas przygotowującego się do zawarcia małżeństwa, Jego świadectwo wybrzmiało wówczas szczególnie mocno, zaś Jego rady – bardzo praktyczne, lecz przecież tak głęboko zakorzenione nie tylko w doświadczeniu, lecz również w Ewangelii – są nieustannie cenną pomocą.

Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara.
(1 J 5,4) – z liturgii słowa Niedzieli Chrztu Pańskiego

Pan Adam Pietrzak odszedł do Ojca w Niedzielę Chrztu Pańskiego. W święto, podczas którego Kościół wspomina chrzest Jezusa w Jordanie, lecz również moment, w którym Bóg Ojciec zaświadcza o tym, że Chrystus jest Jego Synem. Jakże to wydarzenie jest bliskie relacji rodzinnej.

Jednocześnie odejście w ten właśnie dzień dopełnia świadectwo życia Pana Adama, a którego niezwykle istotnym elementem było to, że szczęśliwą rodzinę powinno budować się na łasce, na którą otwiera nas szczególnie przyjęty chrzest.

Tylko wówczas rodzina może w wierze zwyciężać świat.

Pan Adam Pietrzak całe swoje zaangażowanie społeczne skoncentrował właśnie na rodzinie. Jego wiarygodność w tej dziedzinie potwierdzało życie osobiste, cnoty, które pielęgnował w życiu własnej rodziny. I to, co na pozór błahe, a jednak stanowiło potwierdzenie tego, że miłość przekracza nawet granicę śmierci: zachowane od młodzińskich czasów listy do żony, wzruszenie, gdy opowiadał o wspólnie spędzonych latach. Miało się wówczas poczucie, że – niejako wbrew temu, co wypowiadają nupturienicy podczas liturgii sakramentu małżeństwa – Pana Adama i Jego Żony nie rozłączyła nawet śmierć.

Bez wątpienia święty Adam Pietrzak jest i będzie patronem rodziny!

Tomasz Drażniowski